

[Einer Jensen.]

Jeg tror dog at turde sige, at der efter vor Formening paa et Par Tidspunkter har været Grund til at tro, at vi kunde være naaet til Enighed om Lovforslagene, og en af Aarsagerne til, at dette ikke er lykkedes, er vel nok den, at Arbejdsgiverforeningen har varslet Lockout. Jeg tror, det er det Spørgsmaal, der har spillet ind baade for Venstre og Konservative; de gør sig altsaa ved den Stilling, de her indtager, til Part i denne Strid. Men det er dog ikke rimeligt, at de arbejdsløse skal fryse videre, fordi Arbejdsgiverforeningen finder paa at etablere Lockout. Naar man stiller sig paa det Standpunkt ikke at ville medvirke her, tager man altsaa Parti for Arbejdsgiverforeningen. Man gør Uret ved at tage Nøden med til Hjælp i Kampen for Løn-nedsættelser. Vi har ikke ønsket at bruge denne Lov i Lønkampen og har derfor under Nr. 2 stillet et Ændringsforslag, der tager Sigte paa, at denne Lov ikke kan bruges i en kommende Lønkamp. Vi har under Nr. 1 stillet et Ændringsforslag, der vedrører dem, der har oppebaaret Fattighjælp, idet Lovforslaget jo forudsætter, at Loven om Eftergivelse af Fattighjælp bliver gennemført. Ogsaa paa dette Punkt har saavel Venstre som Konservative vist deres rette Sindelag overfor de fattige, man har ikke villet medvirke til Gennemførelse af Forslaget, og vi har derfor maattet stille det omtalte Ændringsforslag under Nr. 1.

Jeg vover at paastaa, at vi fra Flertalspartierne Side har rakt Haand til en Hjælp til Landbruget, samtidig med at vi krævede Hjælp til de arbejdsløse og øvrige kriseramte. Man siger nej, man ønsker formentlig fra de to Partiers Side, og navnlig fra Venstres Side, kun Hjælp til Landbrugerne. Jeg kan betro Partiet Venstre, at det ikke skal regne med at faa gennemført Hjælp til Landbruget alene. Vi maa dele Sol og Vind lige; Landbruget kan hjælpes, og her ligger Forslag, efter hvilke det vil blive hjulpet, men den eneste Betingelse, vi stiller, er, at Lovforslaget om Vinterhjælp til kriseramte Personer bliver gennemført.

Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at naa til Enighed om Lovforslaget, jeg beklager det dobbelt, fordi Arbejdsløsheden desværre er stigende. Der gaar Tusinder af arbejdsløse, som gennem Aar har været arbejdsløse, som ikke har det nødvendige at putte i Kakkelovnen eller det nødvendige varme Tøj at tage paa — og dette gælder ikke alene den arbejdsløse, men ogsaa hans Familie, hans Børn. Her var virkelig en Anledning til at gennemføre en Lov, der

kunde bringe Hjælp til Folk, der trænger. Det har man fra de to Partiers Side ikke ønsket at medvirke til. Jeg beklager det i allerhøjeste Grad, og jeg følger til, at de to Partier maa være indstillet paa, at Landbruget ikke kan vente Forstaaelse fra Flertalspartierne Side, naar de saa fuldkommen mangler Forstaaelse for de arbejdsløse.

Søren P. Larsen: Da vi kort før Jul behandlede Lovforslaget om Statstilskud til Kommuners Udgifter til Vinterhjælp for kriseramte Personer, kunde jeg paa mit Partis Vegne henvise til, at vi ikke vilde afvise en Drøftelse af dette Lovforslag, og jeg opstillede visse Betingelser, som vi fra vor Side maatte stille for at gaa ind i den Forhandling, som Udvalgsarbejdet maatte føre os ind i. En af disse Betingelser var, om man ikke kunde overveje, om der var Mulighed for at finde Vej frem til at yde en Del af den sociale Hjælp, som maa ydes under de alvorlige Tilstande, vi er inde i, i Form af Naturalier. Vi rejste Spørgsmaalet allerede ved Forslagets første Behandling, og under Udvalgsarbejdet har vi drøftet det, og jeg havde paa Fornemmelsen, at hvis vi var blevet enige om Lovforslagets Gennemførelse, vilde der have været Mulighed for indenfor de store Partier at finde Vej frem paa dette Omraade. Og jeg vilde have hilst dette med personlig Tilfredshed, fordi det er min Opfattelse, og den deles af vide Kredse i Befolkningen, at naar det kniber med Pengene — og det gør det, ikke alene i Statens, men ogsaa i Kommunernes Økonomi —, og vi endnu har rigeligt af Naturalier, som kan anvendes til at afhjælpe en Del af den værste Nød indenfor mange af de Hjem, der trues, saa vilde det have været ønskeligt og heldigt, om man havde kunnet finde Vej frem paa denne Maade.

Et andet Punkt, som vi fremdrog ved Lovforslagets første Behandling, var Spørgsmaalet om Statens Økonomi. Vi savnede paa det Tidspunkt en Oversigt fra Regeringen over, hvorledes Regeringen vilde komme igennem de store økonomiske Vanskeligheder, som ogsaa Staten maa komme ind i. Vi bad om at faa, om ikke en Finansplan, saa dog en samlet Oversigt, og i Betænkningen findes en Redegørelse fra den højtærede Finansminister, der tegner et meget mørkt Billede af Statens Finanser, men i denne Skrivelse, der er optrykt som Bilag til Betænkningen, mangler der den Anvisning, som vi spurgte om, Angivelse af, hvilke Midler Regeringen vil bringe i Anvendelse i den vanskelige Tid, vi er inde i.